

askerî kalesi olarak inşa edildi. 1867'de bölgede yeniden teşekkül eden Semireh askerî bölgesinin idare merkezi oldu. 1908'lerde Alma Ata'yı gezen Kazanlı Abdürreşid İbrâhim buranın Yedi Su vilâyetinin merkezi olduğunu, halkının tamamının müslümanlardan oluştuğunu yazmakta ve Slavlar'ı buraya yerleşmeye zorlayan Rusya'nın bölgede yaşayan göçebe Kazaklar'a da yerleşik hayata geçmeleri için baskı yaptığını belirtmektedir. 1917'ye kadar devam eden iç savaşlar sırasında da eski statüsünü korudu. 1927'de resmen Alma Ata adını alan şehir, Mayıs 1929'da Kazakistan'ın başşehri oldu.

1887 ve 1911'deki depremlerde büyük ölçüde hasar gören Alma Ata sonradan modern bir şekilde yeniden inşa edilmiş, 1930'da Türkistan-Sibiryâ demiryolunun bir istasyonu olduktan sonra endüstri merkezi haline gelmiştir. Aynı zamanda Kazakistan'ın kültür merkezi durumundaki Alma Ata'da 1934'te Kirov Devlet Üniversitesi, 1945'te Kazak İlimler Akademisi kurulmuştur. Kültür kurumları arasında, 2.600.000 kitap ihtiva eden Puşkin Devlet Kütüphanesi ile 145 ihtisas kütüphanesi ve altı müze bulunmaktadır. Aynı adı taşıyan Alma Ata eyaleti ise 10 Mart 1932'de Kazak Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne bağlı olarak kurulmuş olup yüzölçümü 104.700 km², nüfusu ise 1982'de 1.866.000 idi. Müslümanlar bu nüfusun yaklaşık % 50'sini teşkil etmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

1. Pronchenkov, *Alma-Ata* (Stolitsa Sovetskogo Kazakhstana), Alma-Ata 1955; O. R. Nazarevski, *Alma-Ata: Ekonomiko-geograficheskie ocerk*, Moskova 1961; E. Duisenov, *Alma-Ata* (Stolitsa Kazakhstana), Alma-Ata 1968; Abdürreşid İbrahim, *Âlem-i İslâm ve Japonya'da İntişâr-ı İslâmiyyet*, İstanbul 1328-31, s. 29-32; "Muslim riot in Alma Ata: «Kazakhstan for Kazakhs», *Arabia*, VI/66, London 1987, s. 13-15; N. T. Ivanova, "Alma-Ata", *GSE*, I, 284 vd.; *Özbek Sovyet Entsiklopediyası*, Taşkent 1976, VIII, 216-217; G. E. Wheeler, "Alma Ata", *EI²* (İng.), I, 418.

MUSTAFA L. BİLGE

ALMALIĞ

Türkistan'da bugünkü Kulca'nın kuzeybatısında bulunan tarihî bir şehir.

Tarihî kaynaklarda Almalık olarak da geçen şehir XIII. yüzyıl başlarından itibaren bilinmektedir. Araştırmacıların çoğu, şehrin Cungar Aladağ silsilesinin gü-

ney eteklerinde, karlı zirvelerden inen Korguz çağlayanının İla ırmağına karıştığı Mezâr adını taşıyan harabelerde bulunduğunu ve adını da Cungar Aladağ'da, çam ve ak kayınlar arasında biten yabancı elma ağaçlarından aldığını kabul ederler. Surlarla çevrili müstahkem bir şehir olan Almalığ, XIII. yüzyıl başlarında Hâkânî Türk (Karahanlı) sülâlesine mensup olduğu belirtilen ve Almalığ'ın kuzeyindeki Karluk ilini idare eden Muhammed Arslan Han'a bağlı idi. Bir ara Bozar adlı bir Karluk Türk beyinin idaresine geçen Almalığ daha sonra Moğol devletinin sınırlarına dahil edilmiş, 1227'de Cengiz'in ölümü üzerine oğulları ülkeyi paylaşırken Almalığ ikinci oğlu Çağatay'a ve sülâlesine verilmiştir. Almalığ böylece Çağatay soyunun ikinci başşehri oldu. Moğol devrinde çeşitli başşehirler arasında yeni açılan yol Almalığ'dan da geçiyordu. Etil ırmağının denize karıştığı yerde bulunan Altın Orda başşehrinden ve Yakındoğu'daki İlhanlı merkezlerinden Uygur iline gidip gelen müslüman, hıristiyan, Çinli tüccar ve yolcular Almalığ'da konaklıyorlardı. Bunlardan biri olan Anadolu Bedreddin-i Rûmî'nin coğrafyacı İbn Fazlullah el-Ömerî'ye verdiği bilgilerden, o tarihte Almalığ'ın çok gelişmiş, çevresinde kasabalar, köyler, bağlar, hatta ona bağlı başka şehirler teşekkül etmiş mâmur bir yerleşim merkezi olduğu anlaşılmaktadır.

Çağatay sülâlesinin başşehri olarak Almalığ, Türkistan'da "İslâm'ın kalbi"nde bulunmakta idi. Bu tabiri kullanan Cemâleddin-i Karşî 628'de (1230-31) Almalığ'da doğmuş bir tarihçi idi ve Kâsân'dan (Fergana) Almalığ'a gelen âlim Zâhirüddin Eşref b. Necîb'in (ö. 659/1261) yanında Kur'an-ı Kerim'i tercüme etmeye başlamıştı. Bu kayıt, Hâkânî devrinde beri bilinen satır arası Türkçe tercümelî mushafın bazılarının Almalığ'da yazıldığına işaret etmektedir. Gerek Almalığ'da doğmuş, gerekse bu merkeze yerleşmiş nice "takî, nakî" ulemâ adı, Karşî'nin eserinde geçmektedir. Almalığ'ın Türkistan'ın İslâmî merkezi olması, Çağatay soyunun ihtidasına yol açmış görünmektedir. Müslüman Çağatay oğullarından Tuğluk Temür'ün (ö. 760/1359) mezarı Almalığ âbideleri arasındadır. Burkan dinî tesirleri altında karışık mahiyetteki bir tarikat olan Kalenderiyye'nin faaliyetleri yanında Almalığ'da Nestûrî piskoposluğu da vardı. Moğol beylerinin kendi aralarındaki savaşlar ve Timurlenk'in Doğu Türkistan'ı ele

geçirmesiyle sonuçlanan savaşlarda çarpışmaların merkezi olan Almalığ, zamanla tamamen harap olmuştur.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Fazlullah el-Ömerî, *Mesâlikü'l-İbsâr* (İng. Fr. Taeschner), Wiesbaden 1968, s. 8, 13, 48; Haydar Duğlat, *Târîh-i Reşîdî* (İng. E. D. Ross), London 1895, s. 236; W. Barthold, *Turkestan in epoxu Mongol'skago Turkestan, Teksti, Metinleri*, Petrograd 1898, s. 35-36, 107, 140, 144; E. Bretschneider, *Mediaeval Researches from Eastern Asiatic Sources*, London 1906, s. 17; P. Kokovtsov, "Xristiansko - siriyskoe nadgrobnie nadpisi iz Almalika", *Zapiski Vostochnago Otdyeleniya Imperatorskago Russkago Arkheologicheskago obshchestva* XVI, Petrograd 1906; N. Pantusov, "Gorod Almalik", *Kaufmanskiy Sbornik*, Moskva 1910, s. 161 vd.; Emel Esin, "Muhammed Siyah-qalam and the Inner-Asian Turkish tradition", *Islamic Art*, I, New York 1983; a.m.f., "Mushaf Hattatlığı ve Kur'an-ı Kerim'in Türkçe Meâlî Hakkında Türklerce Yapılan İlk Çalışmalara dair", *İTED*, VIII/1-4 (1984), s. 1-4; W. Barthold, "Kulca", *IA*, VI, 976-977; W. Barthold [B. Spuler - O. Pritsak], "Almaligh", *EI²* (İng.) I, 418-419.

EMEL ESİN

ALMAN ÇEŞMESİ

İstanbul'da
Sultanahmet Meydanı'nda
XIX. yüzyıla ait çeşme.

Alman İmparatoru Kaiser II. Wilhelm'in 19 Kasım 1898'de Osmanlı Sultanı II. Abdülhamid'i ikinci ziyaretinin hâtırası olarak Bizans'ın vaktiyle hipodromu olan

Alman Çeşmesi - Sultanahmet / İstanbul

